

Dokuz Eylül Üniversitesi  
Edebiyat Fakültesi Dergisi  
Cilt: 1 Sayı: 1 2012

## İZMİR KEMERALTI GELENEKSEL KONUT MİMARİSİNDE PENCERELERİN AHŞAP KAFESLERİ VE METAL ŞEBEKELERİ

Aygül UÇAR\*

### ÖZET

İzmir Kemeraltı'nda XIX. yüzyıl sonları ile XX. yüzyıl başlarında inşa edilmiş konutların büyük çoğunluğunun pencerelerinde ahşap kafesler ve metal pencere şebekeleri bulunmaktadır. Güvenlik ve korunma amacıyla genellikle bodrum ve birinci katlarda bulunan bu elemanlar, dışarıdan görülmeden sokağı izleme olanağı da sağlamaktadır. Ahşap kafesler çakma tekniği ile oluşturulurken, metal şebekelerde motifler birbirlerine perçinleme ve sarmal bağlama yöntemleriyle birleştirilmiştir. Genellikle "S" ve "C" kıvrımlarından geliştirilen süslemelere sahip bu şebekelerde belirli bir süsleme gelişimi izlenememektedir. Buna rağmen döneminin sosyal ve ekonomik yapısını, süsleme zevki ve tekniklerini ortaya koymaları açısından sanat tarihinde önemli bir yere sahiptir.

**Anahtar Sözcükler:** İzmir, Kemeraltı, pencere, ahşap kafes, metal şebeke.

### WOODEN FRAMES AND METAL NETWORKS OF WINDOWS IN TRADITIONAL DOMESTIC ARCHITECTURE OF IZMIR KEMERALTI

### ABSTRACT

At Izmir Kemeraltı, the windows of the vast majority of houses which was built in XIX. the late and XX. the early century, were wooden frames and metal Networks. These elements which usually located in the basement and first floors in order to protect the security and also provides the ability to monitor the street without seeing the outside. While wooden

\* Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi.

lattices are created by driving technique, metal networks are formed by combination of riveting and spiral trussing technique. Generally, in these networks that are developed by the "S" and "C" trimming curves, specific development process can not be observed. However, in terms of reflecting social and economic structure, decorating type and techniques of time period, they have an important place in Art History.

**Keywords:** Izmir, Kemeralti, window, wooden lattices, metal networks.

Batı Anadolu'nun önemli bir liman kenti olan İzmir konumu gereği her dönem farklı dil, din, ırk ve kültür değerlerine sahip etnik gruplara ev sahipliği yapmıştır. Osmanlı döneminde özellikle ticari bir kent olarak öne çıkan İzmir'in 1600'lü yılların başlarından itibaren uluslararası ticaretin içine girmesi, kente yeni Avrupalı tüccarların gelmesine neden olmuştur (Atay, 1993). Birçok ülke XVII. yüzyılın başlarında İzmir'de konsolosluk açmaya başlamış, 1619'da Fransız Konsolosluğu, 1621 de İngiliz Konsolosluğu ve sonrasında Venedik ve Hollanda konsolosluklarının da açılması Rum, Ermeni, Yahudi, Musevi gibi azınlık gruplarının ve Avrupa'dan ticaret yapmak amacıyla gelen Frenk ya da Levanten olarak adlandırılan toplulukların iç içe yaşamasına sebep olmuştur (Gürsoy, 1993). Artan nüfusla birlikte konut ihtiyacının doğması aynı kentte mimarileri, malzeme ve süsleme özellikleri birbirlerinden farklı konutların inşasına neden olmuştur. XIX. yüzyıl ile XX. yüzyıl başlarına tarihlendirilen ve geleneksel konut, Türk evi, Rum evi, Sakız tipi ev, Batı Anadolu konutu, Levanten konutu, Etkileşim evleri gibi farklı adlarla değerlendirilen İzmir konutlarının<sup>2</sup> inşasında hızı arttırmak amacıyla tuğla, kiremit gibi inşa malzemelerinin ithal ürünlerle, cumba konsolları, demir kepenkler, yer karoları, kapı tokmakları gibi malzemelerin ise yerel üretimle karşılanması üretimde standartlaşmaya sebep olmuştur (Çıkış, 2009). Bunun sonucu olarak da aynı özelliklere sahip malzemeler aynı zamanda farklı yapılar üzerinde yer almıştır.

Mimaride kapı, pencere gibi yapı elemanlarının kapatılarak güvenliğin sağlanması, süsleme, vb. nedenlerle kullanılan metale ilişkin yapılan çalışmalar sayıca azdır. Genellikle Selçuklu dönemi metal sanatında kap, kacak başta olmak üzere silah gibi konular incelenmiş<sup>3</sup>; Osmanlı döneminde ise bu konulara ek olarak mimari alanda kullanılan metal ve metal

---

<sup>2</sup> İzmir konutları hakkında çeşitli yayınlar bulunmaktadır. Akyüz, E. (1994) ve Akyüz, E. (1996) İzmir konutlarını "Türk Evi, Etkileşim Konutu, Rum ve Levanten Konutu" olarak gruplayarak geleneksel Türk ve Rum konutları arasındaki etkileşimi açıklamaktadır. Erpi, F. (1987) yığma taş malzemeli konutları Rum evi olarak sınıflandırmakta ve Levanten konutlarından bahsetmektedir. Kuyulu'nun (2003) makalesinde Bornova, Kuyulu'nun (2006) makalesinde ise Karşıyaka Levanten konutları anlatılmaktadır.

<sup>3</sup> Enginsoy, Ü. (1978) ve Küçükerman, Ö. (1994) tarafından hazırlanan kitaplar bu çalışmaların örneklerindedir.

süslemeye ilişkin birkaç çalışma eklenmiştir<sup>4</sup>. Belirli kentlerle sınırlı kalan bu çalışmalarda çoğunlukla anıtsal yapılardaki dövme ve dökme metale ilişkin örnekler ele alınmış, kapı tokmakları ve halkaları<sup>5</sup> dışında metal süslemenin konutlardaki kullanımına pek değinilmemiştir. İzmir özelinde ise anıtsal yapılar ile sivil mimari örneği olan konutlardaki metal süslemeyi konu alan herhangi bir yayına rastlanmamıştır.

İzmir konutlarının pencerelerinde güvenlik ve süsleme amacıyla kullanılan şebekelerin demir malzeme ile imal edildikleri görülmektedir. İzmir'in kuzeyindeki dağlarda zengin yataklara sahip olan demirin XIX. yüzyılın ikinci yarısında kömür azlığı ve ulaşım zorlukları nedeniyle çıkartılması tercih edilmemiş (Scherzer, 2001), ham demir, demir, çelik ve demir ürünlerin yuvarlak çubuk şeklinde büyük miktarlarda İngiltere'den ithal edilmiştir (Çıkış, 2009). Özellikle İzmir-Aydın Demiryolu'nun hizmete girmesiyle İzmir'de putrel, çivi, tel, dökme demir gibi yapı elemanları üreten çeşitli fabrikaların ve döküm atölyelerinin açıldığı ve ihtiyacın buralardan karşılandığı, yapıların inşasından süslemesine kadar kullanılan ahşap malzemenin ise Aydın Vilayetinin İzmir Sancağında bulunan ormanlardan sağlandığı bilinmektedir (Martal, 1999).

Bu çalışmada özgün dokusunu günümüze kadar koruyan ve önemli bir tarihi yerleşim merkezi olan Kemeraltı'nda, Kadifekale'nin alt eteklerinde yer alan, kuzeyde Fevzipaşa ile Gaziler Caddesi, batıda İkiçeşmelik Caddesi, güneyde Emir Sultan Türbesi ile Pazaryeri Meydanı'nı içine alarak doğuda 1282 Sokak ile sınırlanan alan içerisindeki mevcut tescilli parseller (Şek.1) üzerinde bulunan ve XIX. yüzyıl sonu ile XX. yüzyıl başlarına tarihlenen konutların bodrum, zemin ve birinci katlarına ait pencerelerin ahşap kafesleri ve metal şebekeleri incelenerek tipoloji yapılmaya çalışılmıştır (Şek.2). Ahşap kafes ve metal şebeke örneklerinin bir kısmı zamana, doğal koşullara ve terk edilmişliğe karşı koyamayarak parçası olduğu yapıyla birlikte ortadan kalkmış, bir kısmı ise hurdacıların kazanç kapısı olması nedeniyle yitirilmiştir. Bu unsurların belgelenmesi gerekliliği düşüncesiyle İzmir'in geleneksel yerleşim merkezi olan Kemeraltı bölgesinde, sınırlanan alan içerisindeki

<sup>4</sup> Bugüne kadar hazırlanmış makalelerde İstanbul ve Konya'daki anıtsal yapıların şebeke ve parmaklıklarının incelendiği görülmektedir. Eyice (1976) makalesinde Osmanlı Klasik Dönemi'nin anıtsal yapılarını dikkate alarak pencere şebekelerinin motiflerine göre gelişimine değinmektedir. Ciner, S. - İnankur, Z.' un (1981). Birlikte hazırladıkları makalede son dönem Osmanlı mimarlığı içerisinde maden işçiliği İstanbul örneklerinin üslup özelliklerine göre tanımlanmıştır. Vardar, K. F. (2004) XIX. yüzyıl Osmanlı mimarisinde İstanbul örnekleri ile anlatılmıştır. Görür, M. (2005) makalesinde Sultan Reşat Türbesi metal sandukasını malzeme, teknik ve süsleme özellikleri dikkate alarak değerlendirme yapmıştır. Duran, R. (2007) Konya il merkezindeki cami, mescit, türbe, kütüphane, darü'l-huffaz ve zaviye-dergah gibi yapıların pencere şebekeleri incelenmiştir.

<sup>5</sup> Halit Çal'ın, makalesi (Çal, 1999) Siirt'ten Edirne'ye, Adana'dan Sinop'a kadar olan kentlerdeki kapı tokmakları malzeme, teknik, süsleme özelliklerine göre anlatılarak bilgi verilen genel bir çalışmadır. Çal, H. - Çal, Ö. (2008) tarafından hazırlanan kitap kapı tokmakları ve çekekleri konusunda yapılmış en ayrıntılı çalışmalardan biridir. Bu kitapta kapı tokmak ve çekekleri tiplerine, malzeme ve teknik özelliklerine göre ayrıntılılarıyla tanımlanmakta, tanımlamalar fotoğraf ve çizimlerle desteklenmektedir.

konutların pencerelerinin ahşap kafes ve metal şebekelerinin envanterinin yapılmasına karar verilmiştir. Bu kapsamda mevcut örneklerin farklı şekil, kemer ve süslemelere sahip olanlarının rölöve çizimleri yapılarak adres bilgisine göre fotoğraflarıyla birlikte belgelenmiştir.

Yaptığımız incelemeler sonunda çalışma alanımız içerisindeki konutlarda ahşap kafes kullanımının pek tercih edilmediği, çoğunlukla güvenlik ve korunma amacına hizmet eden farklı form ve kemere sahip metal şebekelerin kullanıldığı saptanmıştır. Büyük çoğunluğunun demir malzemenin imal edildiği bu şebekeler *metal şebeke*, *ahşap kafes+metal şebeke* ve *metal kafes+metal şebeke* olmak üzere üç ana başlık altında toplanmıştır (Şek.3a,b,c). Bu kafes ve şebekeler pencere açıklığını çevreleyen ahşap kasa, taş, mermer gibi sövelere yerleştirilmişlerdir.

İzmir konutlarının genellikle üst kat pencerelerinde güneş kırıcı olarak, bodrum kat pencerelerinin önünde ise bu katın havalandırılması sırasında açık kalan pencerelerden kedi, köpek gibi çeşitli hayvanlar ile sokak pisliğinin içeri girişini engellemeye yönelik kullanılan *ahşap kafesler*, eş aralıklarla çapraz şekilde yerleştirilen ahşap çubukların küçük çivilerle ahşap kasaya çakılmasıyla oluşturulmuştur (Şek.4). İnceleme alanı içerisinde ahşap malzemenin yalnız başına kullanıldığı düz ve basık kemerli olmak üzere iki farklı form saptanmıştır. Bunlardan düz olarak adlandırılan ve 1273 Sokak No:18'deki konutun üst kat pencerelerinde kullanıldığı görülen yatay dikdörtgen şekilli ahşap kafesler hareketli olarak tasarlanmışlardır (Res.1, Şek.5). Kafesin ahşap kasa içerisinde hareketli oluşu farklı saatlere göre güneş ışınlarının içeri giriş açısını değiştirmeyi kolaylaştırmaktadır. Diğer bir form olan basık kemerli ahşap kafese ait tek örnek 943 Sokak No:10'da bulunan konutun basık kemerli taş söveli bodrum kat pencereleri üzerindedir (Res.2, Şek.6).

Kapı, kapı tokmağı, demir kepenk gibi unsurlarda metal malzeme kullanımının yaygın olduğu İzmir konutlarında pencerelerin büyük çoğunluğu *metal şebekelere* sahiptir. Genellikle güvenlik amacıyla bodrum kat ve zemin kat pencerelerinde kullanımını saptadığımız bu şebekeler dövme tekniği ile imal edilmiştir. Dövme tekniğinde demir malzeme, ergitilmiş demirin haddehanelerde sıcak olarak işlenip yuvarlak, dört köşe, lama ve silme haline getirilmesiyle üretilmektedir. Haddehanelerde üretilen bu demir malzeme atölyelerde ısıtılarak sıcak olarak örs üzerinde dövülüp bükülmesiyle şekillendirilip kullanılacak motifler hazırlanır (Sandıkçı, 1999). İstenilen form ve kemerdeki pencere çerçevesi içerisine dikey ve yatay ekseninde lamalar kullanılarak bölünmekte, hazırlanan spiral uçlu “C” ve “S” motifler, çok çanak yapraklı çiçekleri anımsatan stilize motifler, yuvarlak ve elips şekilli halkalar kompozisyona göre birbirlerine kelepçelerle sarmalı bağlanmakta veya perçinlenerek

birleştirilmektedir (Şek.7-8). Düzenlemesi tamamlanan şebekeler çerçeve dışında belirli aralıklarla yerleştirilen küçük yatay lamalarla pencere sövelerinde açılan oyukların içerisine geçirilip, kurşun dökülerek sıkıştırılmaktadır.

Form olarak baktığımızda farklı süsleme programı ve kemerleriyle en çok çeşit *metal şebekelerde* bulunmaktadır. Dikdörtgen, kare, elips ve çıkmalı varyasyonları bulunan metal şebekeler, buldukları katlardaki pencerelerin şekline göre düz (Res.3, Şek.9), basık (Res.4, Şek.10), yuvarlak, sivri, kaş ve dekoratif kemerli olarak biçimlendirilmiştir. Dikdörtgen şekilli pencereler genellikle zemin katta, kare olanlar ise bodrum katlar üzerindedir. Alanda bulunan elips şekilli tek pencere ise katlar arası geçişi sağlayan merdivenleri aydınlatmak için iki kat arasında kullanılmıştır.

Alan içerisinde en ilginç türü oluşturan çıkmalı şebekeler sokağa doğru dikdörtgen ya da bombeli biçimde taşarak evden sokağı farklı açılardan görmeyi sağlamaktadır (Res.5, Şek.11). Genellikle Türk evi olarak nitelendirilen konutlarda gördüğümüz bu unsurun, Rum konutlarında, kullanıcılarının değişimiyle birlikte pencerelerin bir ya da birkaçına eklendiği bilinmektedir (Akyüz, 1996).

Bazı örneklerde *ahşap kafes+metal şebekenin* birlikte kullanımı görülmektedir. Sıcak yaz aylarında pencereler açık durumda iken dışarıdan içerisinin görülmesini engellemek amacıyla yapılan ve pencerenin tamamını kaplamayan ahşap kafes iç kısımda, güvenliğin sağlanması için kullanılan metal şebekenin ise sokağa bakan dış tarafa yerleştirildiği bu örneklerde dikdörtgen ve kare olmak üzere iki farklı form saptanmıştır. 961 Sokak No:13'deki konutun pencereleri bu grubun örneklerindedir (Res.6, Şek.12).

Çalışma alanı içerisinde saptanan bir örnekte *metal kafes+metal şebekenin* birlikte kullanıldığı görülmüştür (Res.7, Şek.13). Çıkmalı metal şebekenin bir çeşitlemesi olan bu örnekte iç kısımda bulunan metal kafes, metal çubukların belirli aralıklarla dikey ve yatay olarak ortada kare bir alan oluşturacak şekilde yerleştirilmesinden meydana gelmiştir. Sıcak gün sayısı fazla olan İzmir'de metalin insan vücuduna zarar verecek kadar ısınması nedeniyle metal kafes kullanımının yaygınlaşmadığı düşüncesindeyiz.

İstanbul başta olmak üzere Anadolu'daki tüm yapılarda kullanılan ahşap kafesler ve metal şebekeler, İzmir'de anıtsal yapılarla birlikte konut pencerelerini de süslemiştir. Türk sanatı içerisinde özellikle anıtsal yapıların şebeke ve parmaklık desenlerinin yüzyıllara göre belirli bir değişim gösterdiği izlenmektedir (Eyice, 1976). Ancak İzmir özelinde konut yapılarında böyle bir gelişimi izlemek olanaksızdır. Pencere şebekeleri çoğunlukla sipariş verenin maddi olanakları ve zevkine göre üretilmektedir. Konak, köşk gibi büyük yapılarda kullanılan şebekelerin süslü olduklarının görülmesine rağmen, ekonomik seviyesi düşük

ailelerin oturdukları konutlara ait olanlar sadedir. Gerek sade gerekse süslü olan şebekelerde özellikle Batılılaşma dönemine uygun kıvrımlı “S” ve “C”ler, kıvrım dallar, bir halka içerisine yerleştirilmiş çok çanaklı çiçekleri anımsatan stilize motifler, yuvarlak ve elips şekilli halkalar sevilerek kullanılmıştır. Demirin dövülmesi yöntemiyle hazırlanan motifler sarmalı bağlama ve perçinleme yöntemiyle yatay ve dikey ekseninde hazırlanan lamalara bağlanmıştır. İnceleme alanımız içerisinde inşa edilen konutların pencere genişlik, yükseklik ve oranlarının birbirlerine benzer olması, hazır şebeke yapımına, aynı süsleme programının pek çok konut penceresini süslemesine neden olmuştur. XIX. yüzyıl sonları ile XX. yüzyıl başlarına tarihlendirilen İzmir konutlarında şebeke kullanımı güvenlik amacına yönelik olsa bile, döneminin sosyal ve ekonomik yapısını, süsleme zevki ve tekniklerini göstermeleri açısından belgelendirilmesi gereken öğeler olarak Türk süsleme sanatı içerisinde yerini almaktadır.

## KAYNAKÇA

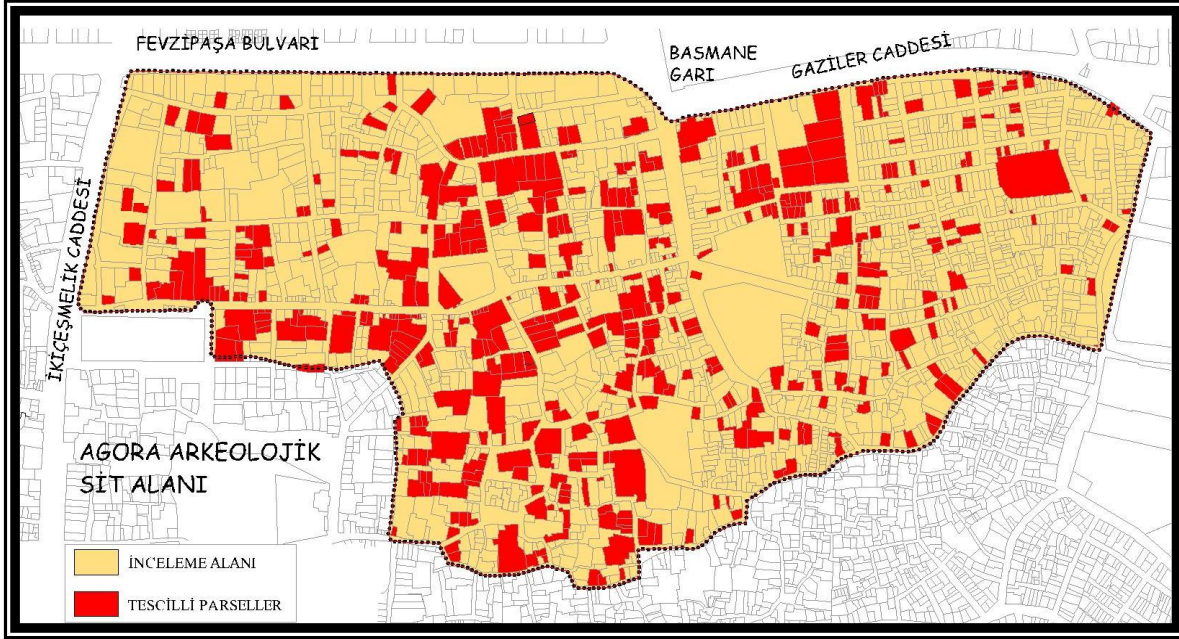
- Akyüz, E. (1994) Tarihsel Süreçte İzmir’de Konut, *Ege Mimarlık*, (1994/3) 32-35.
- Akyüz, E. (1996). “İzmir Evleri”, *Atlas (İzmir Özel Sayısı)*, 34-42.
- Atay, Ç. (1993). *İzmir’in İzmir’i*, İzmir, Ege Sanayicileri ve İşadamları Derneği Yayını.
- Ciner, S. - İnankur, Z. (1981). “Son Dönem Osmanlı Mimarlığında Maden İşçiliği Örnekleri”, *Akademi-Mimarlık ve Sanat*, (10) 47-52.
- Çal, H. (1999). “Osmanlı Kapı Halkaları ve Kapı Tokmakları”, *Osmanlı*, C.11, Yeni Türkiye Yayınları, 275-284.
- Çal, H. - Çal, Ö. (2008). *Trakya Bölgesi Kapı Tokmakları ve Çekecekleri*, Ankara, Atatürk Kültür Merkezi Yayını.
- Çıkış, Ş. (2009). “Modern Konut Olarak XIX. Yüzyıl İzmir Konutu: Biçimsel Ve Kavramsal Ortaklıklar”, *METU JFA*, (26:2), 211-233.
- Duran, R. (2007). “Osmanlı Dönemi Konya Yapılarında Madeni Pencere Şebekeleri”, *Konya Kitabı X (Rüçhan Arık-M. Oluş Arık’a Armağan)*, Konya, 291-312.
- Enginsoy, Ü. (1978). *İslam Maden Sanatının Gelişmesi*, Ankara, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
- Eрпи, F. (1987). *Buca’da Konut Mimarisi (1838-1934)*, Ankara, ODTÜ.
- Eyice, S. (1976). “Türk Sanatında Şebekeler Parmaklıklar”, *Sanat Dünyamız*, (6) 32-41.
- Görür, M. (2005). “Sultan Reşat Türbesi Metal Sanduka Parmaklık Süslemeleri”, *Tarihi, Kültürü ve Sanatıyla IX. Eyüpsultan Sempozyumu, 13-15 Mayıs 2005 Eyüpsultan İstanbul*, 550-561.
- Gürsoy, M. (1993). *Tarihi, Ekonomisi ve İnsanları ile Bizim İzmirimiz*, İzmir, Eser Sahibinin Kendi Yayını.
- Kuyulu, İ. (2003). “Bornova Levanten Köşklerine Mimari Açından Bir Bakış”, *Bornova 5Köşkleri Gezinler ve Anılar*, 35-47.
- Kuyulu, İ. (2006). “Karşıyaka Levanten Konutlarından Örnekler”, *Karşıyaka Kültür ve Çevre Sempozyumu Bildiriler*, 106-115.
- Küçükerman, Ö. (1994), Maden Döküm Sanatı, Türk Demirdöküm Fabrikaları A.Ş. Yayını.
- Martal, A. (1999). *Değişim Sürecinde İzmir’de Sanayileşme 19. Yüzyıl*, İzmir, Dokuz Eylül Yayınları.
- Sandıkçı, Ü. K. (1999). “Osmanlı Mimarlığı İstanbul Yapılarında Dövme ve Dökme Metalin Dekoratif Kullanımı”, *Osmanlı Mimarlığının 7 Yüzyılı “Uluslararası Bir MİRAS” YEM* Yayınları, 398.

Scherzer, Dr. K. V. (2001). *İzmir 1873*. İ. Pınar, (Çev.). İzmir, İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayını.

Vardar, K. F. (2004). İstanbul'da XIX. Yüzyıl Osmanlı Mimarlığında Görülen Ampir Üsluptaki Madeni Şebekeler", *Sanat Tarihi Dergisi* ( XIII/1) 181-205.



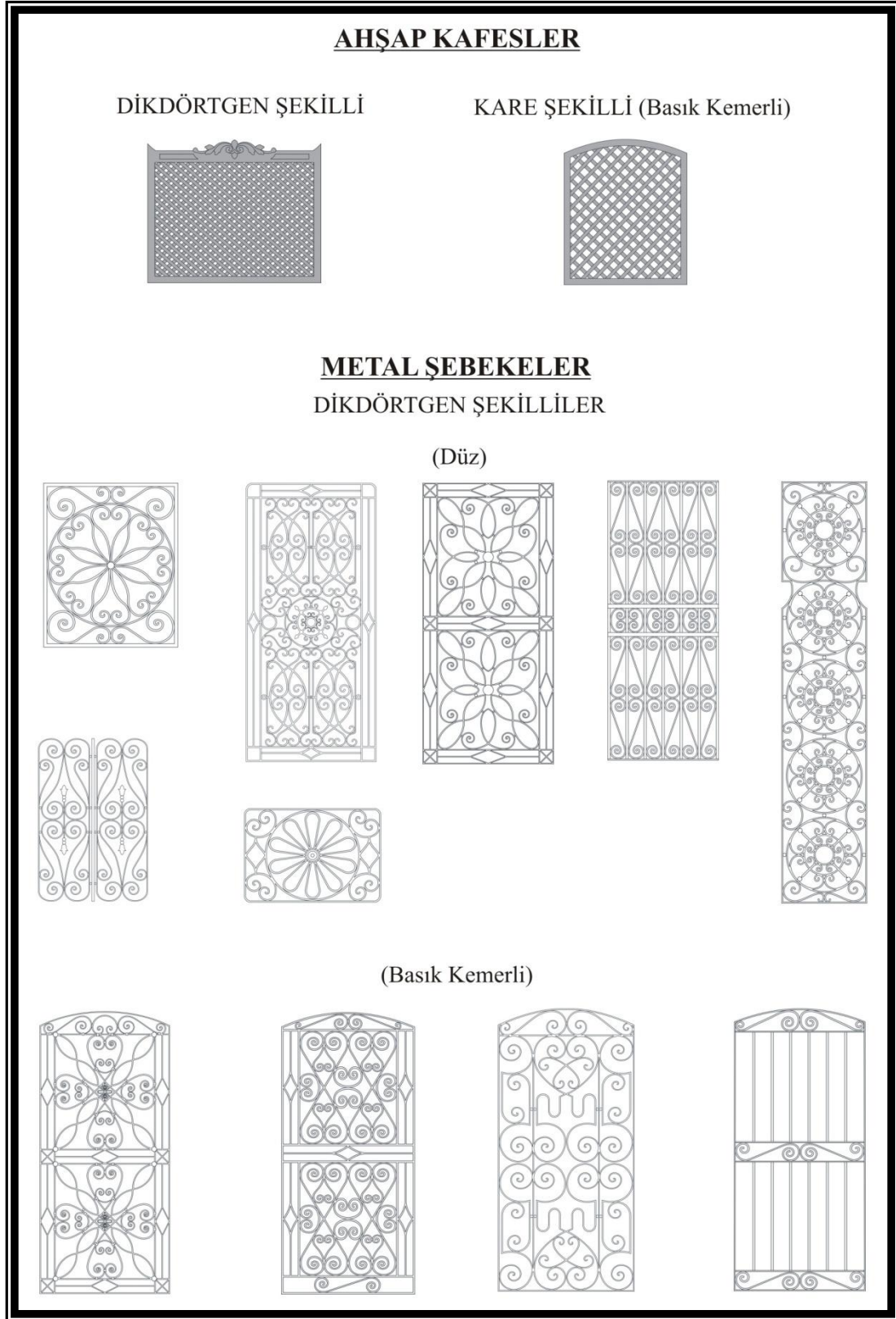
## ŞEKİLLER



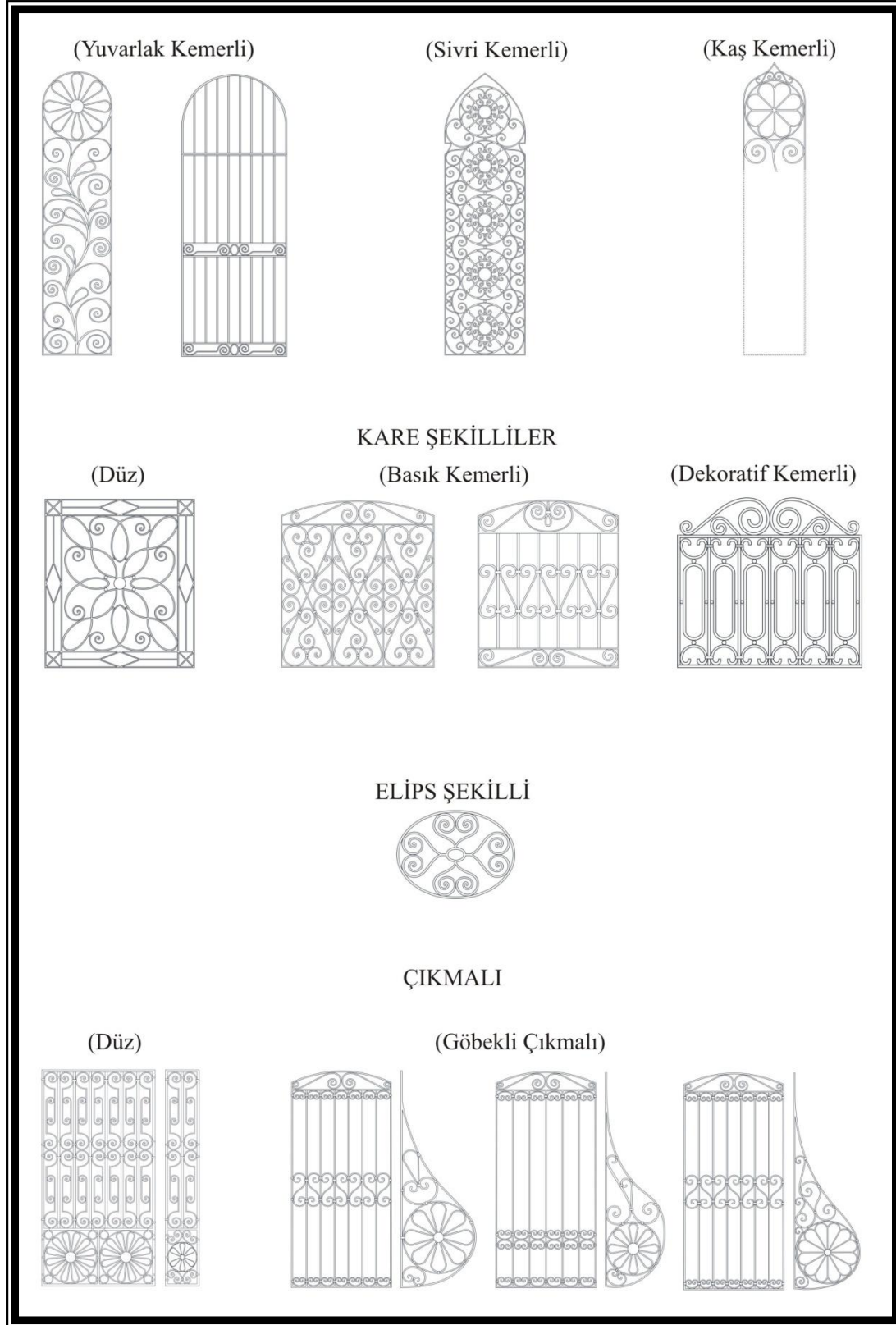
Şek.1- İnceleme alanı içerisindeki tescilli parseller.

MALZEME	FORM										
	DİKDÖRTGEN ŞEKİLLİ					KARE ŞEKİLLİ			ELİPS ŞEK.	ÇIKMALI	
	Düz	Basık kemerli	Yuvarlak kemerli	Sivri kemerli	Kaş kemerli	Düz	Basık kemerli	Dekoratif kemerli	Elips şekilli	Dikdörtgen kesitli	Çıkmalı
Ahşap Kafes											
Metal Şebeke											
Ahşap Kafes Metal Şebeke											
Metal Kafes Metal Şebeke											

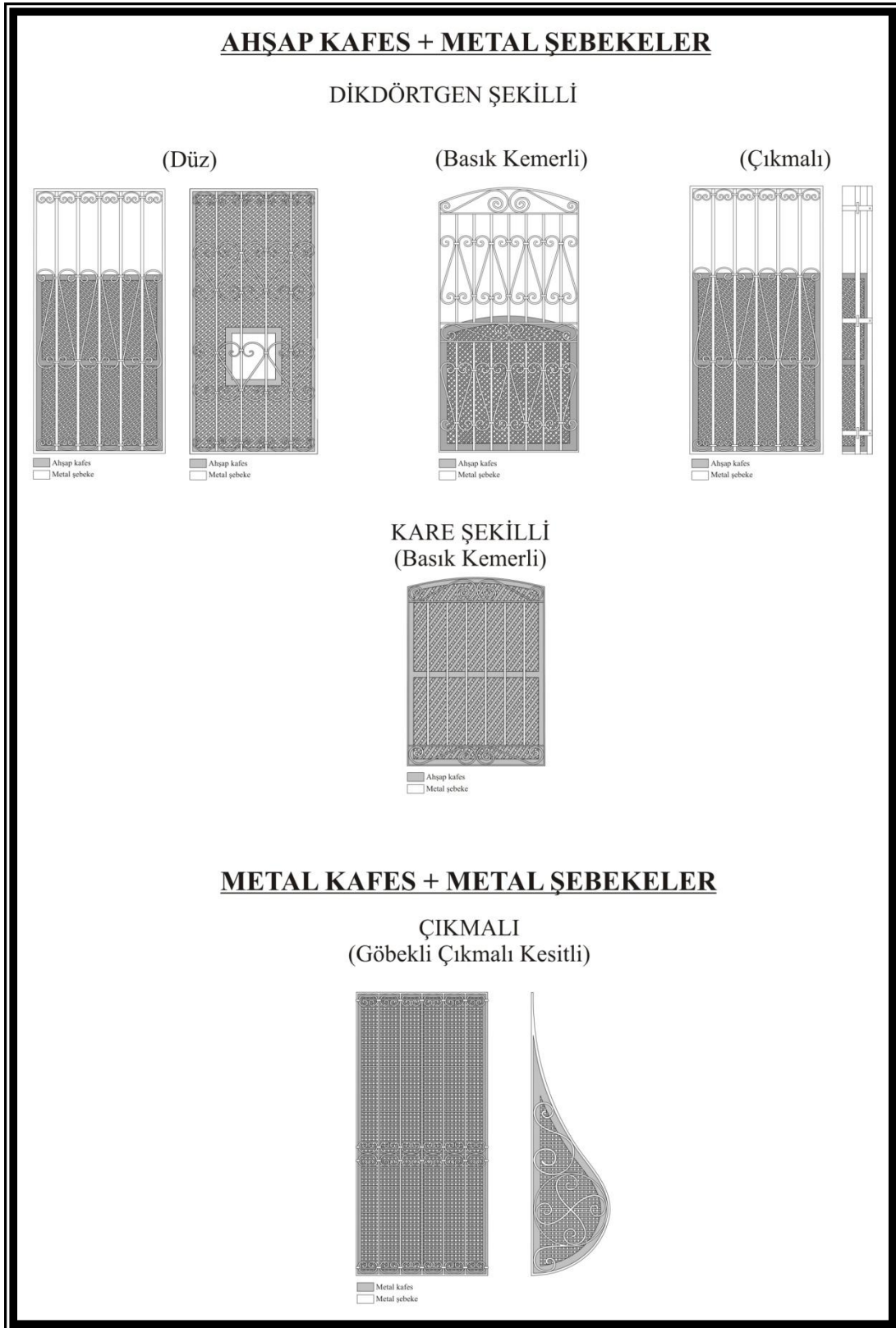
Şek.2- Pencere tipolojisi.



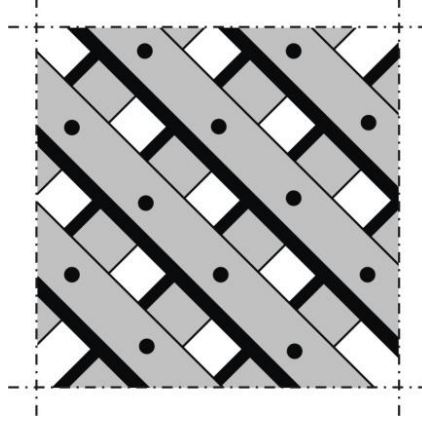
Şek.3a- İnceleme alanında rölöveleri çıkartılan ahşap kafesler ve metal şebekeler.



**Şek.3b-** İnceleme alanında rölöveleri çıkartılan ahşap kafesler ve metal şebekeler.



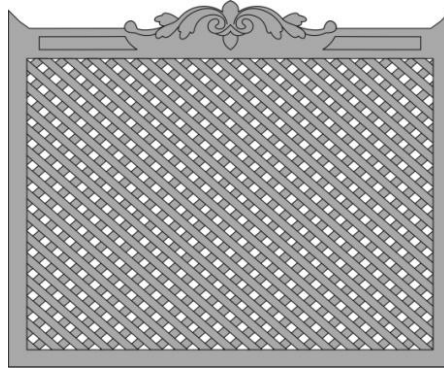
Şek.3c- İnceleme alanında rölöveleri çıkartılan ahşap kafesler ve metal şebekeler.



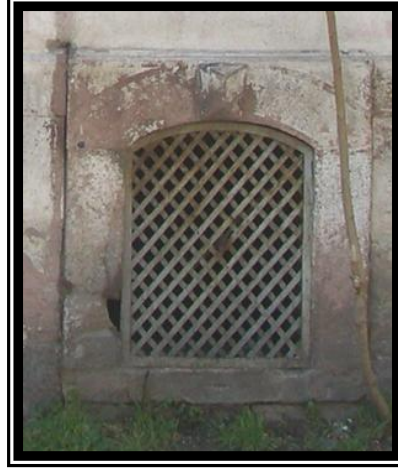
Şek.4- Kafes oluşturulmasının ayrıntısı.



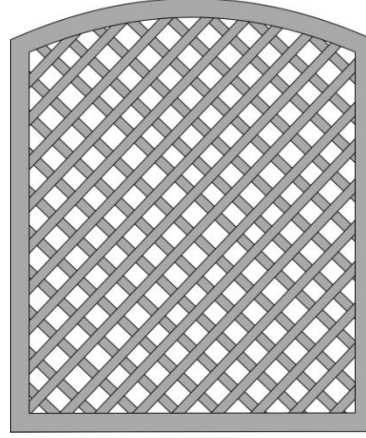
Res.1- 1273 Sokak No:18'de yer alan konutun üst kat görünüşü.



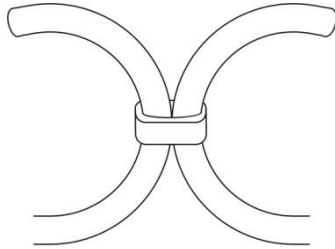
Şek.5- 1273 Sokak No:18'de yer alan konutun ahşap kafesinin çizimi.



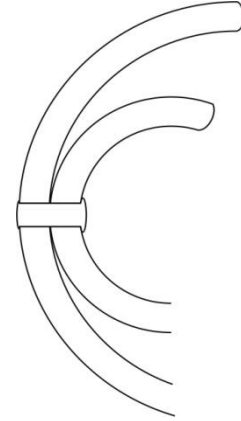
**Res.2-** 943 Sokak No:10'da yer alan konutun ahşap kafeslerinden ayrıntı



**Şek.6-** 943 Sokak No:10'da yer alan konutun ahşap kafesinin çizimi.



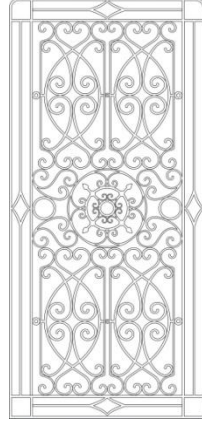
**Şek.7-** Sarmalı bağlama.



**Şek.8-** Perçinlenerek birleştirme.



**Res.3-**Anafartalar Caddesi No:750’de bulunan konutun genel görünüşü.



**Şek.9-** Anafartalar Caddesi No:750’de bulunan konutun dikdörtgen şekilli pencere şebekesinin çizimi.



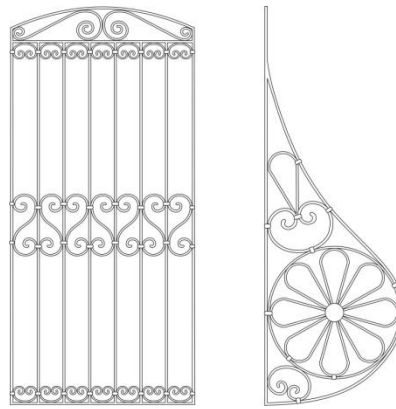
**Res.4-** Anafartalar Caddesi No:822’de bulunan konutun genel görünüşü



**Şek.10-** Anafartalar Caddesi No:822’de bulunan zemin kat penceresine ait metal şebekenin çizimi.



**Res.5-** 1272/3 Sokak No:8’de bulunan konutun çıkmalı metal şebekesinin görünüşü.

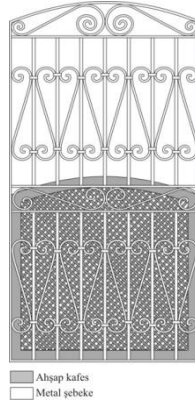


**Şek.11-** 1272/3 Sokak No:8’de bulunan konutun çıkmalı metal şebekesinin çizimi.

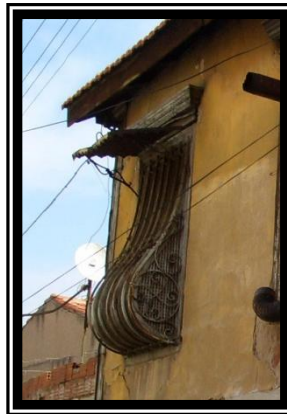




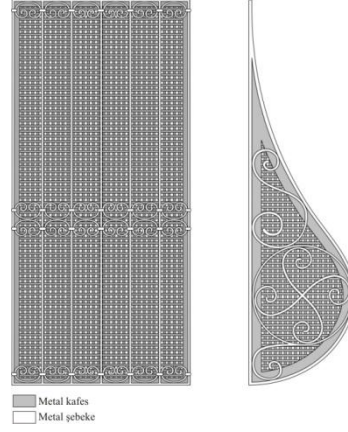
**Res.6-** 961 Sokak No:13’de bulunan konutun pencerelerinden birinin görünüşü.



**Şek.12-** 961 Sokak No:13’de bulunan konutun pencerelerindeki ahşap kafes ve metal şebekesinin çizimi.



**Res.7-** 961 Sokak No:19’da bulunan konutun penceresindeki metal kafes ve metal şebekesinin genel görünüşü.



**Şek.13-** 961 Sokak No:19’da bulunan konutun pencerelerindeki metal kafes ve metal şebekesinin çizimi.